

l'entrevista JÚLIA TARDA

«La cooperació catalana és més respectuosa amb les diferències»

La cooperació està en crisi?

—«La cooperació és ara més necessària que mai. Nosaltres tenim mecanismes de protecció, en canvi als països del sud la crisi és una qüestió de fam, misèria i mort. Alguns d'aquests països estan pagant un deute extern que multiplica per deu el que reben dels altres. En època de crisi no es tracta de donar el que ens sobra, sinó de repartir millor el que tenim. El març de l'any passat, quan el pressupost de la Generalitat ja era de contingència, vam fer una enquesta que ens deia que més d'un 60% dels catalans estava d'acord a destinar part del pressupost a cooperació també en època de crisi, i més de la meitat va estar d'acord a augmentar-lo tot i les restriccions pressupostàries.»

—I va augmentar?

—«No en xifres absolutes, però percentualment sí. Fins al 2003, la cooperació la feien les ONG i la Generalitat els donava diners, però sense cap planificació. Del 2003 i fins al 2007, en època de creixement, vam més que doblar el volum de recursos, però del 2007 fins ara ens hem mantingut en les mateixes xifres. Un 80% dels nostres impostos dedicats a cooperació els executa l'Estat. La Generalitat no hi pot destinar el 0,7% del PIB, i al 2001 vam acordar fer-ho sobre els tributs propis. Ara estem al 0,5%, però ens hauríem d'apropar al 0,7%. L'important és fer una cooperació que enforteixi les capacitats dels països. Hi ha exemples de cooperació que generen dependència, només traslladen recursos i no desenvolupament.»

—Caldria revisar a la baixa el 0,7% com a objectiu?

—«Ara es planteja que s'hi arribi al 2012, per tant la UE ja ho ha endarrerit dos anys. La crisi ha provocat que molts països retallin la cooperació, i els països del sud veuen que se salven bancs, però que no es mantenen els compromisos internacionals. En cooperació, com en qualsevol altra política pública, la rendició de comptes també és important.»

—És difícil fer cooperació sense estat?

—«Catalunya ha crescut molt com a actor internacional de desenvolupament i no ha necessitat tenir un estat propi per fer-ho. Aquí les ONG i la societat civil fa molt temps que fan cooperació. No tenim els elements simbòlics d'un estat, però som més sobirans en alguns aspectes que molts altres països. Tenim limitacions però podem aportar experiència, per exemple amb la llengua, que ens permet explicar que tenim una concepció diferent. A països com l'Equador hem enfortit les polítiques públiques d'educació, perquè es pugui estudiar en les llengües pròpies; i hem reconegut l'amazic, tercera llengua més parlada a Catalunya, que no està reconeguda ni al Marroc ni a Al-

David Minoves

DIRECTOR GENERAL DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT I ACCIÓ HUMANITÀRIA

Nascut a Barcelona el 1969, va ser director de l'Agència Catalana de Cooperació des del 2004 al 2006. Fa 22 anys que milita a ERC, és membre de l'Executiva i secretari de Moviments Socials i Immigració.

gèria. Això no ho hauria fet mai la cooperació francesa. Catalunya no té el bagatge negatiu ni les hipòtesis d'haver estat una antiga metròpoli. La cooperació catalana és més respectuosa amb les diferències i les particularitats.»

—Al seu bloc qüestionava la cobertura mediàtica de la crisi d'Haití.

—«Ha estat una cobertura de poca volada, els mitjans han mostrat una imatge estereotipada, una visió massa reduccionista.»

—La gestió de les emergències s'ha demostrat, però, millorable...

—«Sí, però en la prevenció, el que ha fallat ha estat no haver ajudat abans Haití a desenvolupar-se. Des de

Foto: OJIM PUIG

Per a David Minoves la cooperació és una qüestió de justícia més que de generositat. Assegura que Catalunya s'ha fet un forat entre els actors internacionals, més sensible amb la diferència

Catalunya volem participar-hi en projectes a llarg termini.»

—Després dels últims esdeveniments sembla que la cooperació és cada cop més perillosa.

—«Sí que ho és. Ser cooperant és gairebé més perillós que formar part d'una força d'intervenció militar. Nosaltres treballem en tasques perilloses, entre d'altres, a territoris com Colòmbia o Palestina. En relació al segrest dels tres cooperants, ara és moment d'estar al costat de les famílies, no de parlar de la caravana de Barcelona Acció Solidària.»